

วันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2559
ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โทรศัพท์ 02 -727- 3594-6 โทรสาร 02 -727- 3595
<http://www.nidapoll.nida.ac.th> <http://www.twitter.com/nidapoll> และ <http://www.facebook.com/nidapoll>
E-mail : nida_poll@nida.ac.th / nidapoll.nida@hotmail.co.th

“ทิศทางการส่งออกของไทยในปี 2559”

เรียน บรรณาธิการบริหาร / บรรณาธิการข่าว / หัวหน้าข่าว

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ร่วมกับ “สภาอุตุศาสตร์แห่งประเทศไทย” (ส.อ.ท.) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม เรื่อง “ทิศทางการส่งออกของไทยในปี 2559” โดยสอบถามความคิดเห็นจากตัวแทนผู้บริหารระดับสูงในภาคอุตสาหกรรมส่งออกต่าง ๆ กระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมทั้งสิ้นจำนวน 80 ราย เกี่ยวกับทิศทางการส่งออกของไทยปี 2559 ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 26 กันยายน – 12 ตุลาคม 2559 อาศัยการสุ่มตัวอย่างจากบัญชีรายชื่อผู้ประกอบการส่งออกของไทย ที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกับสภาอุตุศาสตร์แห่งประเทศไทย ด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามภูมิภาค เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ และการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: S.E.) ไม่เกิน 5.6

จากผลการสำรวจ เมื่อถามถึงความความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขยายตัวการส่งออกของไทยในปี 2559 พบว่า ผู้ประกอบการ ร้อยละ 17.50 ระบุว่า การส่งออกของไทยในปี 2559 จะขยายตัว ขณะที่ ร้อยละ 53.75 ระบุว่า จะทรงตัว และร้อยละ 28.75 ระบุว่า หดตัว โดยในจำนวนผู้ที่ระบุว่า การส่งออกของไทยในปี 2559 จะขยายตัวนั้น ร้อยละ 7.14 ระบุว่า จะขยายตัว 1 – 2 % และ จะขยายตัว 3 – 4 % ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 21.43 ระบุว่า จะขยายตัว 5 – 6 % ร้อยละ 14.29 ระบุว่า จะขยายตัว 7 – 8 % ร้อยละ 28.57 ระบุว่า จะขยายตัว 9 – 10 % และ ร้อยละ 21.43 ระบุว่า จะขยายตัวมากกว่า 10 % ขึ้นไป ส่วนในจำนวนผู้ที่ระบุว่า การส่งออกของไทยในปี 2559 จะหดตัวนั้น ร้อยละ 4.35 ระบุว่า จะหดตัว 1 – 2 % ร้อยละ 8.70 ระบุว่า จะหดตัว 3 – 4 % ร้อยละ 17.39 ระบุว่า จะหดตัว 5 – 6 % ร้อยละ 21.74 ระบุว่า จะหดตัว 9 – 10 % ร้อยละ 39.13 ระบุว่า จะหดตัว มากกว่า 10 % ขึ้นไป และร้อยละ 8.70 ไม่ระบุ/ไม่แน่ใจ

ด้านความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่สนับสนุนการส่งออกของไทยในปี 2559 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.75 ระบุว่า เป็นภาวะเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้นในช่วงเวลาที่เหลือของปีนี้ รองลงมา ร้อยละ 31.25 ระบุว่า นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้มีการส่งออกสินค้าที่ใช้วัตถุดิบมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 25.00 ระบุว่า การผลักดันการส่งออกผ่านช่องทางทางการค้าชายแดนและผ่านแดน ร้อยละ 11.25 ระบุว่า ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่เริ่มมีทิศทางปรับตัวที่ดีขึ้นบ้าง ร้อยละ 10.00 ระบุว่า อัตรากำไรการส่งออก, การเมืองภายในประเทศ, การขยายตลาดของกลุ่มเป้าหมาย, อัตราการแลกเปลี่ยนค่าเงินระหว่างประเทศ, มีผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่ตลาดการส่งออก, และการปรับตัวของผู้ประกอบการ และร้อยละ 5.00 ระบุว่า ไม่มีปัจจัยสนับสนุนใด ๆ

สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยเสี่ยงที่ยังคงมีความกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อขยายตัวของภาคการส่งออก พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.75 ระบุว่า เป็นภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังฟื้นตัวไม่แข็งแกร่ง รองลงมา ร้อยละ 45.00 ระบุว่า เป็นความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน (การแข็งค่าของเงินบาท) ร้อยละ 23.75 ระบุว่า ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ส่งออก เนื่องจากต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของประเทศผู้นำเข้าที่กำหนดว่า สินค้าส่งออกจากประเทศไทยต้องมีหนังสือยืนยันการป้องกันหรือกำจัดยุงที่อาจติดไปกับตู้สินค้า เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสซิกาและโรคเมอร์ส ร้อยละ 17.50 ระบุว่า ทิศทางราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยังมีแนวโน้มการฟื้นตัวไม่ชัดเจน ร้อยละ 15.00 ระบุว่า เป็นการชะลอการนำเข้าของจีน ร้อยละ 6.25 ระบุว่า เป็นการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้นของประเทศต่าง ๆ เช่น ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป เป็นต้น และ ระบุว่า ผลประจักษ์ของสหราชอาณาจักรที่ให้ออนตัวจากการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 5.00 ระบุว่า ความเป็นไปได้ในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงปลายปี 2559 ร้อยละ 16.25 ระบุว่า อัตรากำไรที่ต่ำลง และค่าวัตถุดิบที่ปรับเพิ่มสูงขึ้น, การเมืองภายในประเทศ และนโยบายการสนับสนุนการส่งออกจากภาครัฐ, กฎหมายการกีดกันทางการค้า, และการแข่งขันของคู่ค้า และร้อยละ 2.50 ระบุว่า ไม่มีความกังวลใด ๆ เกี่ยวกับการส่งออก

เมื่อถามถึงความความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศต่าง ๆ ที่ยังคงเป็นตลาดที่มีศักยภาพในสถานการณ์ปัจจุบัน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.25 ระบุว่า เป็นประเทศจีน รองลงมา ร้อยละ 30.00 ระบุว่า เป็นการค้าชายแดน (กัมพูชา, สปป.ลาว, เมียนมาร์, มาเลเซีย) ร้อยละ 27.50 ระบุว่า เป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 18.75 ระบุว่า เป็นประเทศญี่ปุ่น และ ระบุว่า เป็นการค้าผ่านแดน (สิงคโปร์, จีนตอนใต้, และเวียดนาม) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 16.25 ระบุว่า เป็นเอเชียใต้ ร้อยละ 15.00 ระบุว่า เป็นสหภาพยุโรป ร้อยละ 8.75 ระบุว่า เป็นทวีปออสเตรเลีย และตะวันออกกลาง ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 3.75 ระบุว่า เป็น BRICS (รัสเซีย, อินเดีย, จีน, และแอฟริกาใต้) ร้อยละ 1.25 ระบุว่า เป็นแอฟริกาใต้ และร้อยละ 2.50 ระบุว่า ไม่มีประเทศใดเลย

ด้านแนวทางการรับมือจากการที่ค่าเงินบาทของไทยมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.75 ระบุว่า มีแนวทางในการรับมือ ขณะที่ ร้อยละ 26.25 ระบุว่า ไม่มีแนวทางในการรับมือ ซึ่งในจำนวนผู้ที่ระบุว่า มีแนวทางในการรับมือ นั้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.15 ระบุว่า เป็นการวางแผนประมาณการ การสั่งซื้อ การผลิต การจำหน่ายล่วงหน้า รองลงมา ร้อยละ 38.98 ระบุว่า เป็นการทำให้ Forward อัตราแลกเปลี่ยน ร้อยละ 23.73 ระบุว่า เป็นการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกำหนดทิศทางราคาสินค้า ร้อยละ 18.64 ระบุว่า เป็นการติดตามความเคลื่อนไหว โดยเฉพาะอัตราแลกเปลี่ยน ร้อยละ 15.25 ระบุว่า เป็นการย้ายแหล่งการนำเข้าวัตถุดิบ ร้อยละ 10.17 ระบุว่า เป็นการศึกษาคาด และติดตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ร้อยละ 8.47 ระบุว่า เป็นการเปลี่ยนมาใช้สกุลเงินท้องถิ่นในการซื้อขาย ร้อยละ 5.08 ระบุว่า เป็นการให้ความสำคัญกับธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย ร้อยละ 3.39 ระบุว่า เป็นการรักษาขนาดของการประกอบอุตสาหกรรม ร้อยละ 8.47 ระบุอื่น ๆ ได้แก่ ลดต้นทุนการผลิต ทั้งในเรื่องของค่าแรงและวัตถุดิบ ลดค่าใช้จ่ายด้วยการใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงาน, และเจรจาการค้าขายในราคาที่เหมาะสม

สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อค่าเงินบาทที่เอื้ออำนวยต่อการส่งออก พบว่าผู้ประกอบการ ร้อยละ 2.50 ระบุว่า ควรน้อยกว่า 32 บาทต่อดอลลาร์ฯ ร้อยละ 12.50 ระบุว่า ระหว่าง 32 – 33 บาทต่อดอลลาร์ฯ ร้อยละ 10.00 ระบุว่า ระหว่าง 33 – 34 บาทต่อดอลลาร์ฯ ร้อยละ 37.50 ระบุว่า ระหว่าง 34 – 35 บาทต่อดอลลาร์ฯ และ ร้อยละ 37.50 ระบุว่า ควรมากกว่า 35 บาทต่อดอลลาร์ฯ

เมื่อถามถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกในธุรกิจ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.50 ระบุว่า เป็นต้นทุนแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น รองลงมา ร้อยละ 47.50 ระบุว่า เป็นต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น ร้อยละ 32.50 ระบุว่า เป็นสินค้าจากประเทศคู่แข่งที่มีคุณภาพและการออกแบบที่ดีกว่า ร้อยละ 30.00 ระบุว่า เป็นการขยายตลาดใหม่ ๆ ยังทำไม่ได้ไม่มาก ร้อยละ 6.25 ระบุอื่น ๆ ได้แก่ อัตราการแลกเปลี่ยนค่าเงินระหว่างประเทศ, ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ, สินค้าจากประเทศคู่แข่งที่มีราคาถูกกว่า, การบริหารจัดการและการเพิ่มผลผลิต และร้อยละ 1.25 ระบุว่าไม่มีปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันการส่งออก

สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อสิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐดำเนินการอย่างไรเพื่อเป็นการผลักดันภาคการส่งออกไทย พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.85 ระบุว่า ควรเร่งเจรจาการค้ากับประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อขยายตลาด ลดอุปสรรคทางการค้าและมาตรการกีดกันสินค้าที่มีโทษภาษี รองลงมา ร้อยละ 28.21 ระบุว่า ควรสนับสนุนผู้ประกอบการรายใหญ่ในการให้ความรู้และคำแนะนำในการขยายตลาดต่างประเทศให้กับผู้ประกอบการ SMEs ร้อยละ 26.92 ระบุว่า ควรส่งเสริมการจัดงานแสดงสินค้านวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างช่องทางในการเจรจาการค้าและขยายธุรกิจ ร้อยละ 23.08 ระบุว่า ควรจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกด้านการค้าการลงทุน เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ร้อยละ 17.95 ระบุว่า ควรสนับสนุนการขยายตลาดเข้าสู่หัวเมืองรองในกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อขยายฐานลูกค้าและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคให้มากขึ้น ร้อยละ 12.82 ระบุว่า ควรเร่งกระตุ้นและพัฒนาการค้าชายแดน และร้อยละ 19.23 ระบุอื่น ๆ ได้แก่ การตรึงราคาสินค้า, แก้ไขสภาพคล่องทางการเงินและเศรษฐกิจภายในประเทศ, พัฒนาฝีมือแรงงาน และค่าแรงขั้นต่ำให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้, รักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท, เจริญการค้ากีดกัน ทางการค้าเพื่อการส่งออก, และจัดตั้งสำนักงานการลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMV

ท้ายที่สุด เมื่อถามถึงข้อเสนอแนะของผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมครั้งหลังของปี 2559 สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) รัฐบาลควรส่งเสริมสนับสนุนการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานให้กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งและคมนาคม อำนวยความสะดวกในการค้า การลงทุน ได้อย่างมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวตามแนวชายแดน
- 2) ควรรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินบาท
- 3) ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้า การลงทุน การส่งออก ให้กับผู้ประกอบการโดยตรง และให้เป็นไปอย่างทั่วถึง
- 4) ควรทบทวนหรือลดขั้นตอนในการส่งออกให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้คล่องตัวมากกว่านี้ เนื่องจากขั้นตอนบางอย่างมีความซับซ้อน ต้องใช้ระยะเวลา โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่มีทะเบียนหรือประวัติอยู่แล้ว
- 5) ภาครัฐควรทบทวนและพิจารณาการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ ให้สอดคล้องกับต้นทุนการส่งออก
- 6) ภาครัฐควรทบทวนและพิจารณาอัตราภาษีการส่งออก รวมไปถึงดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงิน สำหรับการประกอบธุรกิจและกิจการส่งออก
- 7) เปิดเวทีการเจรจาการค้า การลงทุน ระหว่างผู้ประกอบการและคู่ค้าต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีความต้องการสินค้าจากไทย
- 8) ภาครัฐสนับสนุนการส่งออกให้มากขึ้น

เมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 75.00 เป็นผู้ประกอบการจากภาคกลาง ร้อยละ 3.75 เป็นผู้ประกอบการจากภาคเหนือ ร้อยละ 5.00 เป็นผู้ประกอบการจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.00 เป็นผู้ประกอบการจากภาคตะวันออก ร้อยละ 6.25 เป็นผู้ประกอบการจากภาคใต้

ตัวอย่าง ร้อยละ 20.00 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น ร้อยละ 17.50 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้าง ร้อยละ 17.50 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล ร้อยละ 6.25 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 13.75 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและยา และร้อยละ 25.00 เป็นผู้ประกอบการจากกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน

ตัวอย่าง ร้อยละ 8.75 เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก S (จำนวนแรงงาน น้อยกว่า 49 คน) ร้อยละ 28.75 เป็นผู้ประกอบการขนาดกลาง M (จำนวนแรงงาน 50 – 199 คน) และร้อยละ 62.50 เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ L (จำนวนแรงงานมากกว่า 200 คน)

1. ท่านประมาณการว่า การส่งออกของไทยในปี 2559 จะขยายตัว ทรงตัว หรือหดตัวประมาณเท่าใด

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการขยายตัวการส่งออกของไทยในปี 2559	ร้อยละ
ขยายตัว	17.50
1 – 2 %	7.14
3 – 4 %	7.14
5 – 6 %	21.43
7 – 8 %	14.29
9 – 10 %	28.57
มากกว่า 10 % ขึ้นไป	21.43
ทรงตัว	53.75
หดตัว	28.75
1 – 2 %	4.35
3 – 4 %	8.70
5 – 6 %	17.39
7 – 8 %	-
9 – 10 %	21.74
มากกว่า 10 % ขึ้นไป	39.13
ไม่ระบุ/ไม่แน่ใจ	8.70
รวม	100.00

2. ท่านคิดว่าปัจจัยที่สนับสนุนการส่งออกของไทยในปี 2559 มีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่สนับสนุนการส่งออกของไทยในปี 2559	ร้อยละ
ภาวะเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้นในช่วงเวลาที่เหลือของปีนี้	53.75
นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้มีการส่งออกสินค้าที่ขึ้นวัฏกรรมมากยิ่งขึ้น	31.25
การผลักดันการส่งออกผ่านช่องทางการค้าชายแดนและผ่านแดน	25.00
ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่เริ่มมีทิศทางปรับตัวที่ดีขึ้นบ้าง	11.25
อื่น ๆ ได้แก่ อัตราภาษีการส่งออก, การเมืองภายในประเทศ, การขยายตลาดของกลุ่มเป้าหมาย, อัตราการแลกเปลี่ยน ค่าเงินระหว่างประเทศ, มีผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่ตลาดการส่งออก, และการปรับตัวของผู้ประกอบการ	10.00
ไม่มีปัจจัยสนับสนุนใด ๆ	5.00

3. ปัจจัยใดบ้างที่ภาคอุตสาหกรรมมีความกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคการส่งออก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยเสี่ยงที่ยังคงมีความกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคการส่งออก	ร้อยละ
ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังฟื้นตัวไม่แข็งแกร่ง	58.75
ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน (การแข็งค่าของเงินบาท)	45.00
ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ส่งออก เนื่องจากต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของประเทศผู้นำเข้าที่กำหนดว่า สินค้าส่งออก จากประเทศไทยต้องมีหนังสือยืนยันการป้องกันหรือกำจัดของที่อาจติดไปกับตู้สินค้า เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของ ของไวรัสซิกาและโรคมอร์ส	23.75
ทิศทางราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยังมีแนวโน้มการฟื้นตัวไม่ชัดเจน	17.50
การชะลอการนำเข้าของเงิน	15.00
การดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้นของประเทศต่าง ๆ เช่น ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป เป็นต้น	6.25
ผลประชาคมคิงของสหราชอาณาจักรที่ให้ออนตัวจากการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป	6.25
ความเป็นไปได้ในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงปลายปี 2559	5.00
อื่น ๆ ได้แก่ ต้นทุนค่าแรง และค่าวัตถุดิบที่ปรับเพิ่มสูงขึ้น, การเมืองภายในประเทศ และนโยบายการสนับสนุน การส่งออกจากรัฐ, กฎหมายการกีดกันทางการค้า, และการแข่งขันของคู่ค้า	16.25
ไม่มีความกังวลใด ๆ เกี่ยวกับการส่งออก	2.50

4. ท่านคิดว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน ตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศใดยังคงเป็นตลาดที่มีศักยภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศต่าง ๆ ที่ยังคงเป็นตลาดที่มีศักยภาพในสถานการณ์ปัจจุบัน	ร้อยละ
จีน	31.25
การค้าชายแดน (กัมพูชา, สปป.ลาว, เมียนมาร์, มาเลเซีย)	30.00
สหรัฐอเมริกา	27.50
ญี่ปุ่น	18.75
การค้าผ่านแดน (สิงคโปร์, จีนตอนใต้, และเวียดนาม)	18.75
เอเชียใต้	16.25
สหภาพยุโรป	15.00
ทวีปออสเตรเลีย	8.75
ตะวันออกกลาง	8.75
BRICS	3.75
แอฟริกาใต้	1.25
ไม่มีประเทศใดเลย	2.50

5. ท่านมีแนวทางในการรับมืออย่างไร จากการที่ค่าเงินบาทของไทยมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น

แนวทางการรับมือจากการที่ค่าเงินบาทของไทยมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น	ร้อยละ
ไม่มีแนวทางในการรับมือ	26.25
มีแนวทางในการรับมือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	73.75
วางแผนประมาณการ การสั่งซื้อ การผลิต การจำหน่ายล่วงหน้า	49.15
ทำ Forward อัตราแลกเปลี่ยน	38.98
วางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อกำหนดทิศทางราคาสินค้า	23.73
ติดตามความเคลื่อนไหว โดยเฉพาะอัตราแลกเปลี่ยน	18.64
ย้ายแหล่งการนำเข้าวัตถุดิบ	15.25
ศึกษาตลาด และติดตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	10.17
เปลี่ยนมาใช้สกุลเงินท้องถิ่นในการซื้อขาย	8.47
ให้ความสำคัญกับธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย	5.08
รักษาขนาดของการประกอบอุตสาหกรรม	3.39
อื่น ๆ ได้แก่ ลดต้นทุนการผลิต ทั้งในเรื่องของค่าแรงและวัตถุดิบ ลดค่าใช้จ่ายด้วยการใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงาน, และเจรจาการซื้อขายในราคาที่เหมาะสม	8.47

6. ท่านมีความเห็นว่า ค่าเงินบาทที่เอื้ออำนวยต่อภาคการส่งออกควรอยู่ในช่วงใด

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อค่าเงินบาทที่เอื้ออำนวยต่อภาคการส่งออก	ร้อยละ
น้อยกว่า 32 บาทต่อดอลลาร์ฯ	2.50
32 – 33 บาทต่อดอลลาร์ฯ	12.50
33 – 34 บาทต่อดอลลาร์ฯ	10.00
34 – 35 บาทต่อดอลลาร์ฯ	37.50
มากกว่า 35 บาทต่อดอลลาร์ฯ	37.50
รวม	100.00

7. ท่านคิดว่า ปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกในธุรกิจของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกในธุรกิจ	ร้อยละ
ต้นทุนแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น	62.50
ต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น	47.50
สินค้าจากประเทศคู่แข่งที่มีคุณภาพและการออกแบบที่ดีกว่า	32.50
การขยายตลาดใหม่ ๆ ยังทำได้ไม่มาก	30.00
อื่น ๆ ได้แก่ อัตราการแลกเปลี่ยนค่าเงินระหว่างประเทศ, ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ, สินค้าจากประเทศคู่แข่งที่มีราคาถูกกว่า, การบริหารจัดการและการเพิ่มผลผลิต	6.25
ไม่มีปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันการส่งออก	1.25

8. ภาคอุตสาหกรรมอยากให้อาครัฐดำเนินการอย่างไรเพื่อเป็นการผลักดันภาคการส่งออกไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อสิ่งที่ต้องการให้อาครัฐดำเนินการอย่างไรเพื่อเป็นการผลักดันภาคการส่งออกไทย	ร้อยละ
เร่งเจรจาการค้ากับประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อขยายตลาด ลดอุปสรรคทางการค้าและมาตรการกีดกันสินค้าที่มีซ้ำภาษี	53.85
สนับสนุนผู้ประกอบการรายใหญ่ในการให้ความรู้และคำแนะนำในการขยายตลาดต่างประเทศให้กับผู้ประกอบการ SMEs	28.21
ส่งเสริมการจัดงานแสดงสินค้านวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างช่องทางการเจรจาการค้าและขยายธุรกิจ	26.92
จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกด้านการค้าการลงทุน เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	23.08
สนับสนุนการขยายตลาดเข้าสู่หัวเมืองรองในกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อขยายฐานลูกค้าและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคให้มากขึ้น	17.95
เร่งกระตุ้นและพัฒนาการค้าชายแดน	12.82
อื่น ๆ ได้แก่ การตรึงราคาสินค้า, แก้ไขสภาพคล่องทางการเงินและเศรษฐกิจภายในประเทศ, พัฒนาฝีมือแรงงาน และค่าแรงขั้นต่ำให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้, รักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท, เจริญการค้ากีดกันทางการค้าเพื่อการส่งออก, และจัดตั้งสำนักงานการลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMV	19.23

9. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมครั้งหลังของปี 2559

ที่	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการส่งออกของไทยในปี 2559
1	รัฐบาลควรส่งเสริมสนับสนุนการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานให้กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งและคมนาคม อำนวยความสะดวกในการค้า การลงทุน ได้อย่างมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวตามแนวชายแดน
2	ควรรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินบาท
3	ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้า การลงทุน การส่งออก ให้กับผู้ประกอบการ โดยตรง และให้เป็นไปอย่างทั่วถึง
4	ควรทบทวนหรือลดขั้นตอนในการส่งออกให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินกิจการได้คล่องตัวมากกว่านี้ เนื่องจากขั้นตอนบางอย่างมีความซับซ้อน ต้องใช้ระยะเวลา โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่มีทะเบียนหรือประวัติอยู่แล้ว
5	เปิดเวทีการเจรจาการค้า การลงทุน ระหว่างผู้ประกอบการและคู่ค้าต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีความต้องการสินค้าจากไทย

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

1. ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	60	75.00
ภาคเหนือ	3	3.75
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	5.00
ภาคตะวันออก	8	10.00
ภาคใต้	5	6.25
รวม	80	100.00

2. ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก

กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น	16	20.00
กลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้าง	14	17.50
กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องจักรกล	14	17.50
กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	5	6.25
กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและยา	11	13.75
กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน	20	25.00
รวม	80	100.00

3. ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดอุตสาหกรรม

ขนาดอุตสาหกรรม*	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก S (จำนวนแรงงาน น้อยกว่า 49 คน)	7	8.75
ขนาดกลาง M (จำนวนแรงงาน 50 – 199 คน)	23	28.75
ขนาดใหญ่ L (จำนวนแรงงานมากกว่า 200 คน)	50	62.50
รวม	80	100.00